

Het monster van Pourcy

*Freddy van Nieulande*¹

Bij Pourcy in het Bekken van Parijs is vele jaren een groeve geweest waarin het Sparnacien was ontsloten. Vanwege de bijzonderheid van een gemengde schelpenfauna die sterk aan een mangrovegebied nabij een riviermonding doet denken, is deze vindplaats in trek (geweest) bij vele verzamelaars.

Dit verhaal gaat niet over de grote hoeveelheid moeilijk te onderscheiden Potamidae en Turridae die daar te vinden zijn. Het gaat over het monster van Pourcy.....

Het begint met het rondbazuinen van deze vindplaats binnen de Werkgroep Geologie in Zeeland. Globaal bestaat die uit de Walcherse en de Bevelandse clan, de laatste bestaande uit de families Borghouts, Gunst en Haandrikman. Tijdens een voorjaarsverlof trekt dit groepje vol verwachting naar het Bekken van Parijs, in de buurt van Damery. Uiteraard is ook een bezoek aan Pourcy ingepast.

De ontsluiting ligt in een bocht van de D368 aan de lagere kant van de weg. Een steile wand tegen het wegtalud aangeprangd wordt driftig met geologenhamers onder handen genomen. Krakend vinden vele schelpen al dan niet geschonken een weg in de zeef en daarna in de monsterzakken. Nee, het is nog niet dit monster waar we het over hebben!

De middagpauze nadert en het zonnetje laat de picknickers van de voorjaarswarmte genieten.

Mevrouw Gunst zit in de meegebrachte ligstoel nog na te genieten van dit welkome moment als ze, om zich heen kijkend, vlakbij haar zitplaats iets ontdekt wat haar belangstelling opwekt. Het lijkt wel een wervel van een dier. Wat zou dat wel kunnen zijn?

Een krabbertje erbij gehaald en een kwast en ja hoor, weldra blijkt dat er nog meer aaneengesloten wervels in het zand zitten, drie op een rij. Hier moeten de specialisten maar eens naar komen kijken. Weldra stijgt het gemoed van de aanwezigen naar koortshoogte.

Een gewerveld dier uit het Sparnacien? Dat moet wel iets heel bijzonders zijn. Weldra wordt op aanraden van de geoloog Borghouts besloten om niets meer van de vondst zelf bloot te leggen en dit over te laten aan echte specialisten. Dus moet deze buit zo compleet mogelijk uitgegraven worden en intact naar Nederland getransporteerd worden. Er wordt door de dames een overval gepleegd in de meest nabije supermarkt om grote kartonnen dozen op te halen. Intussen graven de heren het monster uit met zoveel mogelijk sediment er omheen om de verstoring te minimaliseren. Om de vondst mee te nemen in dozen moet er toch een deling in verschillende secties van de vondst gemaakt worden. Keurig wordt aangegeven hoe de oorspronkelijke ligging is en de secties worden nauwkeurig genummerd in de dozen verpakt.

Tek: Natalya Zahn: www.heartfungulatas.com

Bij hun thuiskomst in Goes word ik gebeld door de familie Gunst om eens te komen kijken naar hun monsterbuit. Zo gezegd, zo gedaan. Bij aankomst blijkt dat een groot deel van de slaapkamer is ingeruimd om het monster een tijdelijke plaats te geven, want men heeft intussen wel al besloten om de vondst in Leiden te laten uitprepareren. De euforie straalt van de gezichten van de gelukkige vindsters af. So far so good!

Enkele weken later, weer een telefoontje, deze keer is de toonval vele malen minder optimistisch. De deskundigen die zich over de vondst hebben ontfermd komen tot een teleurstellende conclusie:

In de zorgvuldig ingepakte dozen bevinden zich de resten van een schaap. Kennelijk had een omwonende geen raad geweten met het kadaver en dit begraven in de groeve naast de weg.

Weg alle mooie illusies, maar wel een monsterachtig verhaal dat toch eens verteld moest worden.

¹*Freddy van Nieulande, Scheldepoortstraat 56, 4339 BN Nieuw en Sint-Joosland, e-mail: frvannieul@zeelandnet.nl*

